

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.34. S. Thomæ Aquinatis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

ejus reprehendimus, quasi incommodum Sæcul.XIII.
 tempus caperent. Postea vero de Fra- A.C.1274.
 trum nostrorum consilio duos Cardinales
 Diaconos Richardum de S. Angelo &
 Joannem de S. Nicolao Romæ residen-
 tes in aliquo Ecclesiæ Romanæ castro
 illi locum carceris assignare, & absentiæ
 nostræ tempore per milites Caroli Siciliæ
 Regis custodiendum curare iussimus. Da-
 bat 29 Nov. an. 1273.

§. XXXIV.

S. Thomæ Aquinatis obitus.

Anno sequente, cum concilii tempus
 immineret, Papa S. Thomam Aquina-
 natem tanquam virum doctissimum eo
 vocavit. Erat Neapoli, quo post comi- Echard.
 tia Ordinis generalia Florentiæ Penteco- Sum. p. 217.
 stes hebdomade celebrata an. 1272. mis- 265.
 sus fuerat. Universitas Parisiensis ad
 hæc Comitia scripserat, efflictim rogans,
 ut S. Doctor ipsi redderetur. At Caro-
 lus Siciliæ Rex vicit & obtinuit, ut Tho-
 mas in urbe natalis terræ suæ primaria
 doceret, cujus Archiepiscopatum renuif-
 set. Hic Princeps illi unciam auri in Sup. lib. 85.
 menstruam pensionem attribuit. Nea- §. I. 7.
 poli S. Doctor tertiam Summæ partem p. 266. 3. p.
 continuavit usque ad tractatum poeniten- q. 90.
 tiæ, quem reliquit imperfectum. Ibi Ech. p. 267.
 dem Fratrem Romanum Papæ Nicolai

Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

III. nepotem, cui Parisiis suam cathedram Theologicam cefferat, nuper extitit et unum vidit in somno. Quærebat ex eo Thomas, an visio Dei per essentiam (ut cum scholis loquar) esset talis, qualis in libris describeretur. Romanus reponerebat: Modo nobiliore cernitur: id quod brevi scies.

p. 268.

Vita ap.

Boll. 7.

Mart. to. 6.

p. 676.

Itaque relinquens Neapolim Thomas ut ex mandato Papæ Lugdunum peteret, opusculum sumebat secum, quod Urbani IV. jussu contra Græcos scripserat, ut eos erroris ac schismatis convinceret. At in Campania gravi morbo implicitus, quia nullum in vicinia Prædicatorum coenobium erat, Fossæ Novæ celeberrimæ Cisterciensium Abbatia substitit, ubi morbus ingravescerebat. Cum intrasset Templum, salutato altari claustra monasterii subiit, & coram monachis, quos inter aliqui Fratres Prædicatores aderant, sibi applicans verba Psalmi quasi per vaticinationem ad socium suum, Reginalde *Pf. 131. v. 15.* *fili mi! hæc requies mea, inquit, hic habitabo, quoniam elegi eam.* In Abbatis conclave perducto monachi, quantum poterant, charitatem, quamdiu decubuit, exhibebant, gratulantes sibi, quod viro tanto præstare obsequia possent. Quibusdam eorum, ut doctrinæ suæ monumentum aliquod ipsis relinqueret, obtestantibus, licet imbecillimus esset, brevem

vem Cantici Canticorum explanationem composuit. Sæcul. XIII.
A.C. 1274.

Imminere sibi mortem sentiens facrum poscebat viaticum, quod Abbas afferebat monachis debita cum reverentia comitantibus. Æger obviam factus procubuit humi, & a Præsule fidem profiteri ex more jussus recitato magna cum pietate symbolo speciatim divinum Evcharistiæ mysterium explicavit se doctrinam & scripta sua examini ac judicio Ecclesiæ Romanæ submittere asseverans. Altero mane paulo post, quam sacro oleo, ut petierat ipse, perunctus erat, spiritum Deo reddidit 7 Martii an. 1274. ætatis suæ quinquagesimo circiter. Ex-Echart. p. 218.

equiis ejus interfuit Franciscus Episcopus Terracinensis, in cujus diœcesi sita est Fossa Nova. Erat ex Ordine Fratrum Minorum, quorum plures eum ad hanc ceremoniam comitabantur, sicut etiam multi regionis Nobiles, inter quos Thomas non paucos habuit propinquos. In sacro adyto sepultus cum fuisset, divina virtus ibi miracula edidit.

Sancti vita videtur brevis cum multitudine scriptorum ejus si comparetur. V. Labbe
Scrip. Cav.
sec. schol.
p. 514. Priora quinque volumina sunt commentarii in pleraque Aristotelis opera: tum veniunt commentarii in Magistrum Sententiarum; deinde volumen de quæstionibus Theologicis, Summa contra ethnicos,

Sæcl. XIII.
A. C. 1274.

Trivet. Chr.
1274.

Cav. sac.
Vid. p. 8.

Boll. p. 665.

p. 669. 670.

nicos, Summa theologica, plures commentarii in sacras litteras, denique opuscula numero septuaginta tria, quorum plura sunt dubiæ fidei. Generatim secundum optimos criticos S. Thomæ multæ tribuebantur scripta, quæ publicarum ejus lectionum compendia duntaxat erant, & *Reportata* vocabantur, pro more illius temporis; atque nominis communitas fecit, ut cum S. Doctore confunderetur Thomas Anglus sive Jorzius ejusdem Ordinis Religiosus, qui eodem seculo ac sequentis initio vivebat. Verum si sola opera, quæ certo illius sunt, computemus, mirissimum est, illum viginti circiter annorum spatio ab obtento Doctoris gradu usque ad mortem ea componere potuisse, cum bis venerit Parisios & in Italiam redierit.

Sic Guilielmus Toccensis in Sancti vita loquitur, adjungens: Ut fidelis ejus socius & illi testabantur, qui ejus verba calamis excipiebant, in conclavi suo tribus & interdum quatuor scribis diversas eodem tempore materias dictabat. Somno parum indulgens, magnam noctis partem dabat precibus, quibus magis quam industriæ scientiam adscripsit suam. Studium & scriptionem nunquam interchoabat nisi præmissis precationibus, quas geminabat, cum graves in difficultates incurreret, addebatque jejunium. Cum quon-

quondam utrumque pietatis genus adhi-
buisset, ut obscurum Isaïæ locum intel-
ligeret, noctu eum suus socius Frater
Reginaldus cuidam loqui audiit, igna-
rus, quis hic esset, & quid dicerent.
Postea S. Doctor ad Fratrem, Surge, a-
jebat, accipe lumen & quatuor pagina-
rum chartam, in qua de Isaïæ loco scri-
psisti: cumque illi diu dictasset, eum
dormire iussit. Reginaldus ad Thomæ
pedes provolutus, ut fateretur, quicum
locutus esset, eum tamdiu urgebat, do-
nec indicaret, Deum ad se misisse SS. A-
postolos Petrum & Paulum se informan-
di gratia. Sed per vitam suam id celari
voluit.

Ad studia sua tantopere se applica-
bat, ut nesciret, ubinam esset. Quo-
dam die ad epulum a Rege S. Ludovico
adhibitus mensam pulsabat inquiring:
En argumentum firmissimum contra Ma-
netis hæresim! Prior, qui simul aderat,
eumprehendens manu, Magister cogi-
ta, ajebat, te interesse convivio Gallo-
rum Regis! ac per vestem fortiter eum
trahendo fecit, ut colligeret animum.
Tum Thomas veniam a Rege petiit, mi-
rante scilicet ac probante virtutem viri,
quem honor sibi exhibitus tam parum
tangeret. Ne autem sancto Doctori ar-
gumentum suum excideret e memoria,
Rex accitum seruum a manu in præsen-
tia

Sæcul. XIII.

A. C. 1274.

p. 673.

Sæcul. XIII. A.C. 1274.
 p. 674. tia sua id scribere iussit. Thomas me-
 tuens, ne meditationum a sensibus ab-
 stractarum subtilitas exsiccaret mentem,
 ac pietatem suam frigeret, quotidie in
 Cassiani libris, quas Conferentias vo-
 cant, legebat aliquid exemplo S. Domi-
 nici, cui hæc lectio ad assequendam per-
 fectionem multum profuit. Cæterum
 sanctus Thomas quantumvis doctus con-
 ciones habebat simplices, nihil curiosi-
 tati, omnia populi emolumento tribuens,
 qui cum reverentia eum auscultabat, tan-
 quam si Deus coram loqueretur. Dice-
 bat sæpenumero se non capere quorun-
 dam Religiosorum agendi rationem, alia
 quam quæ ad gloriam Dei & salutem
 proximi servirent, proferentium.

§. XXXV.

Initia S. Petri Cælestini.

Manaverat in vulgus rumor, in Lugdu-
 nensi concilio novos Ordines reli-
 giosos suppressum iri. Quare, antequam
 id celebraretur, Gregorium Papam Pe-
 trus Moronus Cælestinorum author adiit.
 Natus erat an. 1215. in Æterniana A-
 puliæ dioecesi: pater ejus se dicebat
 Angelarium; cui cognomen nullum ad-
 ditur; mater Maria vocabatur: obscuri
 ambo in oculis hominum, virtuti operam
 dabant. Habebant filios duodecim; quo-